

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt I. Ad peculiarem certis in articulis Christi patientis imitationem,
introducio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

P A R S V.

Christi patientis, in actibus quibusdam gestisve singularibus imitatio.

C A P U T I.

Ad peculiarem certis in articulis Christi patientis imitationem, introductionem.

Mnis vita Christi, Doctoris atque Ductoris nostri, Christiano homini ad imitandum proposita est: quia, ut ait S. Augustinus, *tota vita eius in terris, disciplina morum fuit.* Etenim, sicut ratione personæ, Verbum est Patris, ipsissimâq; Dei Sapiëntia: ita etiam sese proinde gessit inter homines, ut, quidquid aut per se ageret, aut in se admitteret, animata quædam esset honestæ vitæ regula, exemplum loquens, & viva ad optimum exhortatio.

Hinc enim & B. Apostolus sanguinis Christi asperisionem loquentem facit: & S. Augustinus Christi miraculis dat linguam suam, verbisq; facta vult nobis & signa & verba esse: & stabuli ejus atq; præsepis clamorem exaudit S. Bernardus, atq; in membris infantilibus, in lacrymis atq; vagitu, grande præconium quasi evangelizantis agnoscit. Qui rursus de ipsa Christi passione differens: *Clamat clavus, inquit, clamat vulnus, quod verè DEUS sit in Christo mundum reconcilians sibi.* Quin & ipsum Verbi Incarnati tempestivum silentium loquentem facit: *Heb. 12. In Joan. 11. 24. & 49. Serm. 3. de nat. Serm. 61. in Cant.*

Francisci le Roy Occupat: Crucifixi Pars V.

Tr. 116. in
Joann.

De vestib.
Pontif.

Ep. 128. &
in Ps. 132.

1. Pet. 2.

De sanct.
Virg. c. 27.

Matth. 16.

silentium, si quis aurem cordis admoveat, sentietur esse vocalissimum: quia, ut hic quoque ad quoddam Augustini dictum alludam, ubi etiam ut ovis silebat, ut pastor docbat. Adeo universè verum est vulgatum istud: *Omnis Christi actio, nostra est instructio*. In quo proinde novi testamenti supremo Pontifice veriùs ac certiùs eluxit; quod in figura requirebatur ab Aaronico: cujus sacræ tunicæ, teste B. Hieronymo, idcirco divino præcepto adjecta fuere tinnabula: *Ut gressus Pontificis, & motus, & universa vocalia sint: ut quidquid agit, quidquid loquitur, doctrina sit populorum*. ut ex ejus S. Doctoris mente refert noster Cornelius; seu prout uno verbo ipse Hieronymus; ut dum ingreditur egrediturque, *totus vocalis incedat*.

Veruntamen ejusdem Domini nostri acerba passio, ipsum, inquam, Christi flagella, plagas & opprobria sustinentis, in cruce pendentis, exhausti, morientis exemplum propriâ singulariq; ratione imitationem à nobis exigit. Ad id (ut supra dicebamus) speciatim nos hortante B. Petro Apostolo, dum ita scribit in priore sua epistola: *Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus*. Ut nimirum hæc ipsa vestigia, quæ in passione sua Christus impressit, & ipso etiam suo sanguine signavit, imitantibus vestigijs premamus. Nam (ut ait S. Augustinus) *quid est eum sequi, nisi imitari?*

Neque verò ipsemet Redemptor, ijs qui sui sequelam imitationemve affectarent, sese aut apud populum concitantem, aut magna quædam ac mira patrantem, sed patientem & crucem ferentem, in exemplum vitæ proposuit, dum disertè edixit discipulis; ut si quis post ipsum venire, (hoc est, peculiari imitatione prosequi sese) voluerit, tollat crucem suam, & sequatur se; & ipsum utique suum patibulum bajulantem, & cum cruce prægrandi, cæterorum agmen, quibus itidem cruces suas in humeros tollere, & eum ducem

ducem sequi animus fuerit, ad juga Calvariae antecedentem.

Et sanè eadem Christi passio, omnium, quæ ille in vita docuit, aut fecit, aut pertulit, complexio quædam & tanquam contracta epitoma est; brevis illa quidem, sed præclara minimèq; obscura. Neq; profectò usquam alibi Salvator, tam multa, tam rara, tam ad sensus nostros permovendos efficacia, quam in passione sua protulit, virtutum non dicam heroicarum, sed divinisimarum, exempla.

Demum, uti morientium parentum suprema, seu dicta, seu facta, penitus insident in liberorum animis, insunturq; memoriæ: ita dubium esse non debet; ea quæ dulcis parens noster, ultimâ illâ vitæ suæ parte, & tanquam extremo actu gesserit, extitisse hujusmodi, quæ idem dilectos filios suos, & assiduâ memoriâ tenere, & animo grato complecti, & sedulâ scilicet imitatione, velle exprimere.

Ob hæc igitur visum est faciendum nobis, ut Dominicæ passionis certa mysteria, moribus nostris actibusque præsertim accommodata, in hac quinta nostri operis parte, imitandi gratiâ proponeremus. Nos tametsi ea quæ parte superiori disputata sunt, eò tendere visa sint omnia, ut proposito nobis ob oculos Jesu crucifixo, tanquam archetypo, faceremus secundùm illud exemplar, adeòq; ex ejus imitatione libenter pati eondisceremus: id tamen non nisi generaliter, & permixtè satis atque indiscretè perfectum est, neque ordine descendendo ad singula; aut partes ipsas divinæ passionis, ejusve actus singulares, nostræ contemplationi subijciendo: cùm, ut efficax sit, circa res certas ac definitas versari debeat imitatio.

Cùmq; inter ea, quæ ad salutem ac perfectionem multum conferunt, à B. Justiniano recenseatur, gustus operum Christi; ea sigillatim applicanda sunt ad sensus nostros, & familiari quasi ruminacione comminuenda, quò eorum intus gustetur sapor, & ipsa in utilem animæ substantiam ver-

*De obedient.
c. 26.*

vertantur. Proindeq; idem S. Doctor alio in loco, commendat Christi Sponsæ solertiam: quæ (ut ipse ait) ipsam quendam sibi componit fasciculum totius vitæ illius, quando nutrit cunctos suos internos sensus. Quò etiam fit, quod ait mellifluus Bernardus: *Dignum est enim (inquit) & tibi multùm expedit, compati, commori, conspici passio mortuo, & sepulto. Ad hoc enim facta sunt huiusmodi, ut his omnibus configuretur & conformetur vitæ Christiani.*

Hoc denique studium, quâ nobis constantiâ ac perseverantiâ tenendum sit, pulchrè declarat Abbas quidam in Vitis Patrum; exemplo canis leporem semel visum constanter persequentis, & ejus assequendi gratiâ, aspera quæque, atque horrida ardore summo superantis. Sic etenim (inquit) qui Dominum JESUM quarit, crucei indefinenter intudit, quæ occurrunt scandala omnia præteriens, donec ad Crucifixum perveniat. Sic ille.

Igitur ab oratione in horro usquè ad mortem in cruce, quasdam seligemus seu actiones seu passiones Domini nostri præcipuas, quæ aliquid habeant ad imitandum singulare, & ad quas proinde imitatione exprimendas, nos conveniat studiosiùs conniti. Insistemus tamen etiam hac in parte, consueta nobis ac familiari res istas tractandi rationi: ut neque ipsa passionis mysteria, in puncta (quod ajunt) seu certa capita exactè aut anxie digerantur, veluti usum asceticæ commentationis; & tamen ita tractentur, ut pronum sit ei cui lubuerit, certos exinde articulos deligere, eosq; vel suæ consueta meditationi velut materiam subijcere, vel ad aliam quamlibet liberiorem, & minus restrictam, spirituales exercitationem transferre. Dummodo id existat denique, ut in omni rerum atque temporum articulo, sit nobis re ipsâ Christus patiens, exemplum vitæ, morum regula, patientiæ disciplina.